

Sygn. akt II K 123/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 kwietnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Marek Żurawski

Protokolant Sylwia Domańska

po rozpoznaniu dnia 13 kwietnia 2015r. sprawy karnej

M. M. (1)

ur. (...) w W.

syna M. i M. z domu B.

oskarżonego o to, że:

w dniu 31 grudnia 2014 roku w Ś., woj. (...), poprzez kopanie dokonał uszkodzenia drzwi samochodu m-ki B. o nr rej (...) oraz urwał dwa lusterka elektryczne boczne, czym spowodował straty w wysokości 3 tys zł działając na szkodę M. C.

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk

I. oskarżonego **M. M. (1)** uznaje za winnego czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 288 § 1 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 2 kk wykonanie wyżej wymierzonej oskarżonemu **M. M. (1)** kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby lat 3 (trzech);

III. na podstawie art. 71 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego **M. M. (1)** grzywnę w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując iż wysokość jednej dziennej stawki grzywny wynosi 20 (dwadzieścia) złotych;

IV. na podstawie art. 73 § 2 kk oddaje oskarżonego **M. M. (1)** w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

V. na podstawie art. 626 § 1 kpk i w zw. z art. 627 kpk zasądza od oskarżonego **M. M. (1)** na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym kwotę 70 (siedemdziesięciu) złotych tytułem wydatków, a na podstawie art. 2.1 pkt 2 i 3.2 ustawy o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w kwocie 220 (dwustu dwudziestu) złotych.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31 grudnia 2014r **M. C.** przyjechał do Ś. wraz z kolegą **K. Z. (1)** swoim samochodem **B. (...) nr rej (...)**. Mężczyźni udali się na ul. (...) do mieszkania **M. M. (1)**, któremu **K. Z. (1)** miał oddać jego prywatne rzeczy. **M. M. (1)** oczekiwał na **K. Z. (1)** i **M. C.** na ulicy (...) w okolicy Aresztu Śledczego w Ś. .

Gdy **M. M. (1)** ujrzał **M. C.** w towarzystwie (...) zdenerwował się myśląc, iż **M. C.** jest chłopakiem **K. Z. (1)**, z którym to on był wcześniej związany. **M. M. (1)** rzucił w **M. C.** zapalonym papierosem, po czym zaczął bić **K. Z. (1)** po głowie. Na ten widok **M. C.** zatelefonował po policję. W tym czasie **K. Z. (1)** uciekał przed **M. M. (1)** dookoła samochodu **B. (...) nr rej (...)**, **M. M. (1)** goniąc **K. Z. (1)** dookoła samochodu kopał w karoserię i poobrywał obydwie lusterka boczne. **M.**

M. (1) dokonał wgniecenia drzwi i uszkodził mechanizm opuszczania szyb. Po chwili na miejsce zdarzenia przyjechała policja i zatrzymano M. M. (1).

W toku postępowania przygotowawczego ustalono, iż wysokość szkody wyrządzonej przez M. M. (1) w samochodzie B. nr rej (...) wynosi 3000 zł.

W dniu 13 kwietnia 2015r Sąd Rejonowy w Ś. wydał w sprawie M. M. (1) wyrok zaoczny.

Dowody:

protokół zatrzymania k; 5 - 6,

zeznania M. C. k; 8 - 11,

zeznania K. Z. k; 20 - 21,

oświadczenie i wycena szkody k; 37,39,49-50,

Oskarżony **M. M. (1)** w toku postępowania przygotowawczego przyznał się w całości do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że dopuścił się tego czynu "działając pod wpływem negatywnych emocji".

M. M. (1) nie był do tej pory karany

Dowody:

wyjaśnienia M. M. k; 16 - 18,

informacja z KRK k; 19,

Sąd zważył, co następuje;

Okoliczności niniejszej sprawy wątpliwości sądu nie budziły, stan faktyczny sprawy ustalono w oparciu o zeznania pokrzywdzonego oraz świadka, jak i wzięto również pod uwagę fakt, że oskarżony przyznał się w całości do czynu opisanego -jak w akcie oskarżenia. Oskarżony nie kwestionował relacji pokrzywdzonego oraz świadka na temat przebiegu zdarzenia, dlatego sąd uznał, że nie ma co do niego jakichkolwiek wątpliwości.

Oskarżonemu M. M. (1) zarzucono czyn z art. 288 § 1 kk. Zgodnie z treścią tego przepisu odpowiedzialności karnej podlega ten, kto „cudzą rzecz, niszczy, uszkadza lub czyni niezdatną do użytku”.

W niniejszej sprawie bezspornym jest, iż M. M. (1) dopuścił się zamachu na „cudze mienie” albowiem uszkodzony samochód B. (...) nr rej (...) był własnością M. C., i to bez względu na fakt, czy w przeszłości sprawca i pokrzywdzony pozostawali partnerami.

W w/w pojeździe sprawca spowodował uszkodzenia na łączną kwotę 3000 zł, co pokrzywdzony udokumentował stosownymi dowodami. W tym stanie rzeczy sąd uznał, że oskarżony swoim działaniem zrealizował znamiona zarzucanego mu czynu.

Wymierzając oskarżonemu karę sąd, wziął pod uwagę, jako okoliczność łagodzącą fakt, iż oskarżony M. M. (1) nie był dotychczas karany, a obie strony konfliktu w przeszłości pozostawać miały w osobistym związku. Okoliczności obciążających sąd nie zatwierdził. Jednocześnie z uwagi na okoliczności i sposób działania sprawcy, sąd nie uznał za możliwe przyjęcie, iż w niniejszej sprawie mieliśmy do czynienia z wypadkiem mniejszej wagi.

Z tego względu, adekwatną karą w ocenie sądu, mającą na uwadze wszelkie okoliczności sprawy, może być kara co prawda pozbawienia wolności lecz z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na stosowny okres próby, oraz kara o charakterze majątkowym kara grzywny - w rozmiarach jak orzeczone w wyroku.

Zważywszy na ściśle osobisty charakter stosunków łączących M. M. (1) i M. C. w przeszłości, jak i wysoce emocjonalne podłoże samego zajścia, oraz potencjalną możliwość ewentualnego naprawienia szkody z polisy AC pokrzywdzonego, sąd odstąpił od orzekania o obowiązku naprawienia szkody, wychodząc z założenia, iż dotychczasowi partnerzy mogą ewentualne kwestie odszkodowawcze załatwić pomiędzy sobą, posiłkując się w razie potrzeby wyrokiem sądowym w sprawie karnej

O kosztach postępowania orzeczono z uwzględnieniem sytuacji majątkowej oskarżonego.